

Willem Pogghe, die zijn boezemvriend werd, Dr. F. A. Snellaert, den vergrijsden Vlaming-Neerlandist, buiten tal van jongeren met een groote toekomst, als den lateren minister Gustaaf Robin. Jacquimijns, den lateren volksvertegenwoordiger Julius De Nigne, den vader der taalwet van 1883 op de vervlaamsching van het middelbaar onderwijs, den gloedvollen Julius Sabbe, die de herleving van het slapende Brugge zou bewerken, den bekenden schoolman G. D. Minnaert, thans algemeen voorzitter van het Willemfonds, den jongen uitgever Ad. Hoste, den beeldhouwer F. Wante, de historieschilders Juliaan en Albrecht De Vriend, den genre-schilder Tijdgodt, den landschap-schilder Gustaaf Den Duyts, de gebroeders Den Hoon en De Clercq, Arthur Cornette, en meer anderen. Vooral de gemoedelijke en geleerde bibliothekaris der Hoogeschool,

Ferd. Van der Hoeghen, trok hem aan; deze leidde zijne eerste stappen op het glibberig pad van de kunstgeschiedenis, waar hij zooveel lauweren zou plukken.

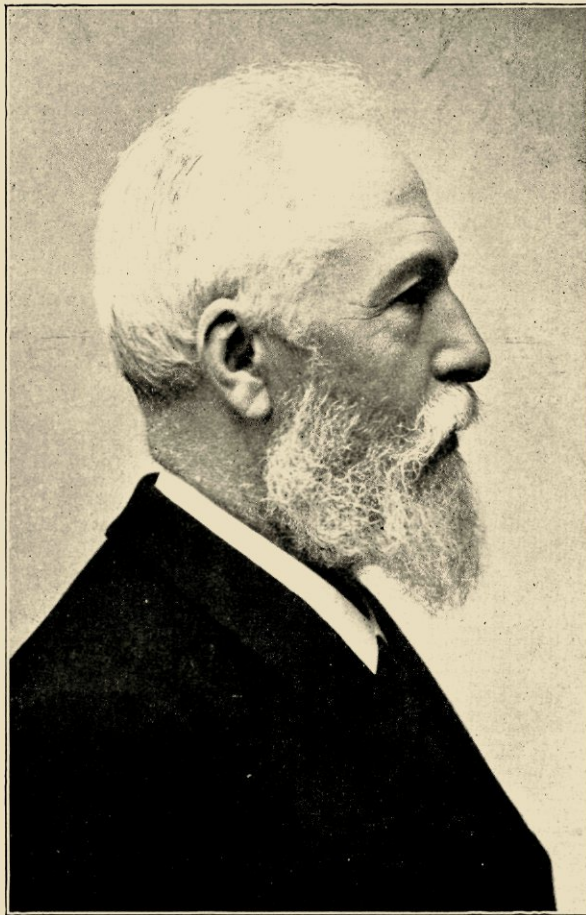
In de voormalige Benedictijner abdij van Bandeloo, waar de Bibliotheek gevestigd is, onthaalde Ferd. Van der Hoeghen al de jonge werkers van goeden wil met

eene vaderlijke toeschietelijkheid, die hem den zalvenden bijnaam van „abt van Bandeloo” had doen verwerven. Onder zijne leiding verzamelde en bewerkte Roozes de bouwstoffen voor zijne knappe verhandeling over Plantijn en de Plantijnsche drukkerij, die hem in 1876 door de Koninklijke Academie van België met goud deed bekronen en hem tege-

lijk aanwees als the right man on the right place aan 't hoofd van het te Antwerpen pas gesticht Museum Plantijn-Moretus, waaraan zijn naam verbonden blijft. Tegelijk bewerkte hij ook in de Gentsche Bibliotheek zijne groote Geschiedenis der Antwerpsche Schilderschool, die in 1877, ter gelegenheid der Rubensfeesten, door de stad Antwerpen bekroond werd, in 1879 het licht zag en in 1881 door den welbekenden Duit-

schen kunstkenner Franz von Reber vertaald werd.

Ondertusschen had hij zich ook aan de lettercritiek gewijd. In het Nederlandsch tijdschrift van Emanuel Hiel gaf hij opzienwekkende keurige recensies over de nieuwe Vlaamsche boeken van Vuylsteke, Frans De Cort, Hiel, Tony Bergmann, de gezusters Loveling enz., alsook over andere

EEN PORTRET VAN 1912.